

Kórházat bombázták...

A Reggeli Magyarországi munkálatság a bombázott Szent László kórházban

Kórházat bombáztak... Amikor a távoli hírek és jelentések alapján tudunk, véres és felháborító valóság lett Budapesten is: mintegy 30 bomba hullt a Szent László kórházra. A kórház, ahol a betegek enyhülést és gyógyulást kerestek és az emberi jószág, a kultúra és a szeretet jegyében a biztonságot remélték, bombák mennydörgő zajától lett hangos és magasraesapó lángnyelvek tüzetől forró.

Tovább folyik a munka

A kórházat bombázták, de a kórház tovább folytatja működését. Hiába volt a barbár támadás, az orvosokból nem lehetett kiirtani a segítségnyújtást, az ápolókból az odaadó és gyengéd szeretetet, a kórház tisztviselőiből az éber munkakészséget, a betegekből, akik megmaradtak, az élni akarást.

Amikor meglátogattuk a kórházat, hősi erőfeszítéssel folyt a mentőmunkát. Honvédeink és tűzoltóink, leventéink és ápolóink segítettek a romok eltakarításán. Már csak egy két helyen füstöltek a romok, de bent a kórtermekben tovább folyt a gyógyítás, a laboratóriumokban a kísérletezés, a röntgenszobákban a röntgenezés, az ottán a felvételezés és a gyógyultak elbocsátása.

Harminc bomba

A helyszínen megtudtuk a borzalmas trágya körülményeit és adatait: Hatvan darab mintegy harminc bombát esett a kórház különböző pavilonjaira. Elpusztult tíz épület, leégett néhány pavillon, megrongálódott a gyógyszerár, bezúzódtak az irodahelyiségek ablakai. A halottak számát még nem lehetett megállapítani, de már eddig is több darabokra szakadt emberi testet találtak meg a romok alatt.

Magunk előtt látjuk a derékban eltört vastag fákat, bokrokat, amelyeket mintha egy óriási gyilkos kasza aratott volna le. A padok, melyeken a betegek pihentek, betonlábukkal az ég felé meredve jelzik a barbár pusztítást. A pázsiton, melyet megpörkölt a gyújtóbombák pokoli tüze, kormos-szélű, üszkös orvosi feljegyzések, receptek, bentlólapok, törzskönyvek ívei lepik. Egy-egy rádió ronsza, felismerhetetlenétségig összelapított fürdőkád, számos füstös ágydarab jelzi, hogy Budapest fölött jártak az ellenséges bombázók.

Hős orvosok és ápolók

A betegek hősi önuralommal, megtámadott emberi erejük összeszedésével uralkodtak magukon a támadás ideje alatt. Orvos, ápoló, irodai személyzet és beteg egyformán érezte a közös emberi sors szomorú valóságát. Abban a pillanatban, ahogy megszólaltak a szirénák és azokban az irgalmatlan percekben, melyekben leestek a bombák, egy nemzet az első, de legkegyetlenebb próbát sikerrel tette le.

Az orvos nem hagyta el a méltó,

hiszem tovább operálta a beteget, saját élete veszélyeztetésével is. Egy orvos a légnyomás következtében elvesztette szemévilágát. Az ápoló, aki a beteget az óvóhelyre szállította, le-sietett betegével a biztos fedezékbe, aztán újra felsietett a kórterembe, hogy másik beteget hozzon. A bomba útközben taláta. Csíkos ápolói könyvének eafatjait egy félig kidőrtött fa tetején találták meg.

Segítő kezek

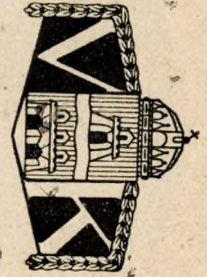
A kép az első pillanatra megröszáló, döbbenetes és kegyetlen. De az a sok szorgos kéz, amely ott tevékenkedik a füstölő homok mellett, a beszakított ablakú gyógyszerárban, az épen maradt kórteremben, nyugalmas és biztonságot ad. A beteg ember, eszemő, anyja és aggastyán sorsát segítő kezek igyekeznek elviselhetővé tenni.

Végigjártunk a kórház épen maradt és rombadőlt pavilonjai között. Egy-egy szabadterületre esett bombának a kráttere tátong, mint valami kemény vád; odább a honvédek összegyűjtötték a megmaradt ágyruhákat, matracokat és paplanokat, amott pedig a kápolna romjai közt imádkozó arcn apácák le-sik, kiknek a holttestét találják meg a romok közt.

A kivézenyelt hatósági személyek kóporsókba rakják a ronszokat. És a kórház tovább folytatja a munkát az emberi életért. Bombázták, de a lelket, az emberi segítő szándékot a bomba sem ölhetette ki a szívekből.

Baráth Ferenc

Közp. nyomt. XX. és 23. sz.



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Baráth Ferenc		Cím: Kórházat bombázták		Forrás: Reggel.	
(Hely)		(Idő) 1944 apr 5.		(Köt. v. filiz.)	
(Oldal)		Helyszám		Személy	
Tárgy		Idő		Hely	
Oszátozás		614.45		1944.	